

11. gr.

Gatnagerðargjald skv. 10. gr. miðast við byggingarkostnað vísitöluhússins á þeim tíma, sem lokaframkvæmdir við lagningu bundins slitlags fer fram. Nú verður hús byggt við þegar fullgerða götu og skal þá miðað við byggingarkostnað, þegar teikning er samþykkt í bygginganefnd.

Gatnagerðargjald skv. 10. gr. fellur í gjalddaga einum mánuði eftir að framkvæmdum við tiltekna götu eða götukafla, öðrum en lagningu gangstétta, er lokið eða einum mánuði eftir samþykkt teikningar, ef um hús við fullgerða götu er að ræða.

Heimilt er þó gjaldanda að greiða 66% gjaldsins með þremur jöfnum greiðslum 1. júlí ár hvert næstu 3 ár á eftir, enda séu þá greiddir sömu vextir og af lánnum Bygðasjóðs á hverjum tíma.

Heimilt er gjaldanda að halda eftir 10% gjaldsins uns gangstétt hefur verið lögð við hús hans.

Heimilt er bæjarráði að veita afslátt eða fella niður gatnagerðargjöld af fasteignum þeirra eigenda, sem náð hafa 67 ára aldri, og þeirra, sem eiga við langvarandi sjúkdóma eða örorku að stríða.

Verði fasteign sem afslátt hefur fengið eða niðurfellingu á gatnagerðargjaldi seld, skal bæjarráði heimilt að leggja á gjaldið eins og það var þegar álagning fór fram, með áorðnum vísitölubreytingum, enda sé kvöðinni þinglýst á viðkomandi fasteign.

12. gr.

Gatnagerðargjaldi fylgir lögveð í fasteign þeirri, sem það er lagt á og gengur það ásamt vöxtum fyrir öllum veðkröfum, sem á eigninni hvíla og tekur einnig til váttryggingarfjár hennar.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Selfoskaupstaðar staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 51 16. maí 1974 um gatnagerðargjöld, til þess að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 44 13. febrúar 1976.

Félagsmálaráðuneytið, 28. október 1981.

F. h. r.

Jón S. Ólafsson.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 120 frá 18. maí 1972 um Iðnþróunarsjóð.

1. gr.

1. gr. orðist svo:

Heiti sjóðsins er Iðnþróunarsjóður (Nordisk Industrialiseringsfond for Island). Heimili sjóðsins og varnarþing er í Reykjavík. Stofnaðilar sjóðsins eru ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar. Stofnaðilar hafa gert með sér sérstakan stofnsamning fyrir sjóðinn dags. 12. desember 1969, og viðbótarsamning við stofnsamning, dags. 29. apríl 1980, og eru þeir birtir sem fylgiskjöl með lögum sjóðsins nr. 9 frá 13. febr. 1970, sbr. lög nr. 43 frá 23. maí 1980, og hafa ákvæði þeirra lagagildi hér á landi.

2. gr.**3. gr. orðist svo:**

Stofnfé sjóðsins skal vera jafnvirði 14 milljóna Bandaríkjadollara, sem stofn- aðilar leggja fram skv. stofnsamningi frá 12. desember 1969. Ábyrgð Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar á skuldbindingum sjóðsins er takmörkuð við hlut- deild þeirra í stofnfénu á hverjum tíma. Ísland er á sama hátt ábyrgt fyrir skuld- bindingum sjóðsins með sínum hluta stofnfjárins og ber auk þess eitt ábyrgð á þeim skuldbindingum umfram stofnféð, sem sjóðurinn kann að taka á sig vegna ábyrgða og lántöku.

3. gr.**5. gr. orðist svo:**

Sjóðurinn starfar að verkefni sínu með því:

- a) að veita lán til ákveðinna verkefna, annað hvort einn eða í samvinnu við aðra aðila,
- b) að ábyrgjast lán sem veitt eru af öðrum aðilum.

Fé til lánveitinga fær sjóðurinn af stofnfé sínu, tekjum og með lántökum og skulu lánveitingar ákveðnar í samræmi við viðurkennd banka- og efnahagsleg sjónarmið. Sjóðurinn skal stefna að því að tryggja eðlilega ávöxtun stofnfjárins og þess er hann tekur að láni og forðast ónauðsynlega áhættu.

Í sérstökum tilvikum er heimilt að veita lán með sérlega hagstæðum kjörum eða framlög, m. a. til tæknaðstoðar, rannsókna, vöruþróunar, hönnunar og markaðs- athugana. Slík lán eða framlög mega ekki nema meira samtals en 10% af stofnfénu. Frá og með árinu 1980 er í sama tilgangi heimilt að ráðstafa til viðbótar 10% af eigin fé sjóðsins eins og það verður í byrjun ársins 1980, auk 10% af rekstrarafgangi hvers árs, í fyrsta skipti af rekstrarafgangi ársins 1980.

Lán, framlög eða ábyrgðir má veita til fyrirtækja í einkaeign eða í eigu opin- berra aðila og til fjárfestingarlánasjóða, sem hafa sama tilgang og sjóðurinn.

Sjóðurinn skal hafa náð samstarf við íslenskar lánastofnanir sem veita lán til iðnaðar.

4. gr.**10. gr. orðist svo:**

Stjórn sjóðsins tekur ákvarðanir um málefni hans, en í því felst m. a.:

- a) að taka ákvarðanir um lánveitingar og setja lágmarksskilyrði fyrir þeim, og um ábyrgðir, sem veita á;
- b) að taka ákvarðanir um lántökur;
- c) að taka ákvarðanir um vaxta- og útlánskjör sjóðsins;
- d) að ráða framkvæmdastjóra að fengnum tillögum framkvæmdastjórnar;
- e) að setja framkvæmdastjóra starfsreglur með erindisbréfi eftir tillögum fram- kvæmdastjórnar;
- f) að fela framkvæmdastjórninni eftir því, sem hún telur heppilegt, að taka ákvarð- anir um starfsemi sjóðsins, þ. m. t. lánveitingar;
- g) að skipa tvo menn til að endurskoða bókhald og reikninga sjóðsins og skal annar þeirra vera löggiltur endurskoðandi og hinn aðalendurskoðandi Seðlabanka Íslands;
- h) að úrskurða reikninga sjóðsins og taka ákvarðanir um ráðstöfun tekjuafgangs, svo og um afskriftir krafna sjóðsins, að fengnum tillögum framkvæmdastjórnar.

5. gr.

12. gr. orðist svo:

Verkefni framkvæmdastjórnar eru einkum þessi:

- a) að gera tillögur til sjóðsstjórnarinnar um þau mál, er sjóðsstjórnin tekur ákvörðun um, þar á meðal um lántökur, lánveitingar, framlög, ábyrgðir, ráðstöfun tekjuafgangs og afskriftir;
- b) að gera tillögu um ráðningu framkvæmdastjóra;
- c) að taka ákvarðanir um starfsemi sjóðsins, þar með talið lánveitingar og framlög, eftir því sem sjóðsstjórnin felur henni, sbr. 10. gr.;
- d) að afgreiða lánveitingar og ábyrgðir skv. samþykktum sjóðsstjórnar;
- e) að undirrita skjöl sjóðsins, hafa umsjón með rekstri hans og starfsemi;
- f) að vinna að því í samstarfi við sjóðsstjórnina, að tilgangi með stofnun sjóðsins verði sem best náð.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt tillögum stjórnar Iðnþróunarsjóðs og með heimild í lögum nr. 9 frá 13. febrúar 1970 með áorðnum breytingum skv. lögum nr. 43 frá 23. maí 1980, öðlast þegar gildi.

Iðnaðarráðuneytið, 29. október 1981.

Hjörleifur Guttormsson.

Páll Flygenring.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 278 1. júlí 1979 fyrir Fiskveiðasjóð Íslands um lánaflokka, sbr. reglugerð nr. 451/1979, reglugerð nr. 331/1980, reglugerð nr. 617/1980 og reglugerð nr. 232/1981.

1. gr.

Á eftir ákvæði til bráðabirgða í reglugerðinni komi svohljóðandi grein:

Ákvæði til bráðabirgða.

Stjórn sjóðsins hefur stofnað til nýs lánaflokks vegna breytinga á kjörum lána fiskiskipa úr sjóðnum og er ákvæði þetta sett til staðfestingar þessa flokks og skilmála hans.

Skilyrði þess, að aðili eigi kost á láni skv. bráðabirgðaákvæði þessu er að hann hafi áður fengið lán úr sjóðnum með veði í fiskiskipi þar sem 27% eða 42% af heildarlánsfjárhæð voru bundin vísitölu byggingarkostnaðar, en slík lán voru afgreidd á tímabilinu 28. apríl 1978 til 23. júní 1980.

Lánin skuli miða að því að breyta hlutfalli áður afgreiddra vísitölulána, þannig að það verði 10% í stað 27% eða 42%.

Lánsfjárhæð skv. ákvæði þessu skal þannig ákveðin:

- a) (v/27% lána) 17/27 hlutar af nafnverði ógjaldfallins höfuðstóls, eins og hann er 2. nóvember 1981, margfaldaðir með byggingarvísitölu á afgreiðsludegi hins nýja láns deilt með byggingavísitölu á afgreiðsludegi eldra láns.